Lietas arhīva Nr. K77-0245-23/67
ECLI:LV:RPT:2023:1220.11088122219.3.S

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2023.gada 20.decembrī

Rīgas pilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese D.Ķeire

ar tiesas sēdes sekretāru J.Jurkovski

piedaloties prokurorei /Persona G/

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts /Persona A/, personas kods /Personas kods A/,par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā

Aprakstošā daļa

/Persona A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:

2019.gada 3.augustā ap plkst.4.00 nama /Adrese H/, pagalmā /Persona A/ pamanīja, ka /Persona B/ no somas ir izkritis naudas maks. /Persona A/, mantkārīgu motīvu vadīts, pacēla no zemes naudas maku, un neatdodot to netālu stāvošajai /Persona B/, izgāja ārā no pagalma.

Tādējādi /Persona A/ nolaupīja /Persona B/ piederošo naudas maku bez materiālas vērtības, kurā atradās cietušās /Persona B/ autovadītāja apliecība 22 EUR vērtībā, personas apliecība 14 EUR vērtībā un /Organizācija G/ norēķinu karte 4 EUR vērtībā, pavisam kopā mantu 40 EUR vērtībā jeb nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Turklāt /Persona A/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli, šādos apstākļos:

2019.gada 3.augustā plkst.4.48 /Persona A/, atrodoties pie ēkas /Adrese G/, ievietoja /Organizācija A/ bankomātā Nr./Bankomāts V/ iepriekš izdarītas zādzības rezultātā iegūto /Persona B/ maksāšanas līdzekli - /Organizācija G/ norēķinu karti Nr./IBAN C/, kas piesaistīta /Persona B/ norēķinu kontam Nr./IBAN B/, un ievadīja kartes piekļuves PIN-kodu, kas bija uzrakstīts uz kartei pielīmētās lapiņas. Turpinot savas noziedzīgās darbības, /Persona A/ veica konta atlikuma pārbaudi 0,40 EUR vērtībā un pēc tam izņēma /Persona B/ piederošos skaidras naudas līdzekļus 500 EUR apmērā.

Tādējādi /Persona A/ nelikumīgi izmantoja /Persona B/ maksāšanas līdzekli, ar savām darbībām nodarot cietušajai materiālu kaitējumu 500,40 apmērā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /Persona A/ sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, bet lūdza veikt pilnu pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Atzina /Persona B/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 540,40 EUR apmērā.

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.pantu, veica pilnu pierādījumu pārbaudi lietā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona A/ liecināja, ka 2019.gada 3.augustā aptuveni plkst.4.00 naktī, pēc atpūtas ar draugiem devies uz viņa mātes dzīvesvietu /Adrese F/. Ejot pa /Iela Z/ ielu pie /Vieta Z/ viņš satika cietušo /Persona B/. Cietusī bija stiprā alkohola reibumā, ar grūtībām turējās uz kājām. Viņš piedāvāja cietušai palīdzību un noskaidroja, kur viņa dzīvo. Cietusī atbildēja, ka dzīvo uz /Iela X/. Viņš nolēma cietušo pavadīt un abi devās uz cietušās mājas pusi. Cietusī paņēma viņu aiz rokas un viņi kopā gāja uz cietušās mājas pusi. Cietusī gāja ar lielām grūtībām. Kad nonāca cietušās mājas pagalmā /Iela X/, cietušai ļoti savajadzējās uz tualeti. Cietusī teica, ka šeit dzīvo un ļoti vajag uz tualeti, bet nevarēja ilgāk paciesties, tāpēc aiz miskastes un automašīnas nokārtoja savas dabiskās vajadzības. Tad viņš piedāvāja cietušo pavadīt līdz dzīvoklim, bet cietusī atteicās. Tad cietusī iegāja kāpņu telpā un viņš ieraudzīja, ka tur, kur cietusī nokārtoja savas dabiskās vajadzības mētājās cietušās naudas maks. Viņš neredzēja, kā cietušai izkrīt naudas maks. Viņš paņēma naudas maku un aizgāja prom, ko ļoti nožēlo. Paskatoties naudas makā, tur naudas nebija, bet bija bankas karte un lapiņa ar PIN kodu. Viņš aizgāja līdz bankomātam, pārbaudīja bankas karti un noņēma no konta 500 euro. Cietušai bija uzlikts limits cik var izņemt naudu no bankomāta. Cietusī bija ļoti piedzērusies, tāpēc iespējams sajauca, ka viņš viņu ir apķēris. Viņš pilnībā atzīst savu vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos, ļoti nožēlo izdarīto un atzīst cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju 540 eiro apmērā.

Vienlaicīgi /Persona A/ iesniedzis tiesai rakstveida liecības, kuras tiesas sēdē tika nolasītas, kurās norādīts, ka apsūdzētais ļoti nožēlo izdarīto zādzību un to, ka noņēmis 2019.gada 3. augustā no bankas kartes cietušās naudu.

Būdams nopratināts kā aizdomās turētais /Persona A/ 2020.gada 20.februārī liecināja, ka 2019.gada augusta sākumā, precīzu datumu neatceras, bet tas bija agrs rīts, kad pēc atpūtas viņš pastaigājās pa ielu. Uz /Iela Z/ ielas viņš satika sievieti, viņas vārdu viņš neatceras, 30-35 gadus veca un pavadīja viņu līdz mājas kāpņutelpai /Adrese E/. Kad sieviete iegāja pagalmā, viņai savajadzējās uz tualeti un viņa aizgāja turpat aiz atkritumu tvertnēm nokārtot savas dabiskās vajadzības. Pēc tam sieviete devās uz kāpņutelpas pusi, viņš ieraudzīja pie atkritumu tvertnēm uz zemes atrodas naudas maks, tas bija izkritis sievietei ar kuru bija iepazinies. Viņš paņēmis no zemes sievietei izkritušo naudas maku un teicis sievietei, ka dodas projām, pēc kā arī aizgāja. Pa ceļam atvēris naudas maku un apskatīja tā saturu. Naudas makā atradās bankas karte, makā bija arī dokumenti, iespējams autovadītāja apliecība, ja pareizi atceras, bet dokumentiem uzmanību nepievērsa, skaidras naudas banknotēs nebija, iespējams bija monētas, bet precīzi neatceras, monētas no maka viņš neņēma. Naudas makā atrada nelielu lapiņu uz kuras bija uzrakstīts bankas kartes pin kods. Tad viņš devies uz /Organizācija F/ automātu /Adrese N/ un /Adrese V/ krustojumā, kur bankomātā ievietojis karti un ievadījis uz lapiņas uzrakstīto pin kodu. Neatceras, vai vispirms pārbaudīja bankas kartes bilanci, bet atceras, ka no bankas kartes noņēma 500 euro. Pēc tā kā izņēma naudu devās projām, bet kurā virzienā un par kuru ielu gāja, neatceras. Kaut kur netālu no bankomāta, naudas maku ar visu saturu izmeta miskastē, kur tieši neatceras. No naudas maka satura neko sev nepaturēja, bankas karti ielika atpakaļ makā. Iegūto naudu iztērēja savām vajadzībām. Savu vainu cietušās naudas maka ar tā saturu -bankas karti un dokumentiem – zādzībā pilnībā atzīst, kā arī atzīst pilnībā nelikumīgu bankas kartes izmantošanu, izdarīto nožēlo (l.l.39 sēj.1).

Būdamas nopratināts kā apsūdzētais 2020.gada 26.novembrī /Persona A/ liecināja, ka apstiprina savas 2020.gada 20.ferbuārī sniegtās liecības, papildināt neko nevēlas. Savu vainu atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo. Uz šo

laiku nav bijusi iespēja samaksāt cietušajai materiālā kaitējuma kompensāciju, jo cietis avārijā un bijis ilgu laiku darbnespējīgs, atradies slimnīcā, pēc tam nevarēja strādāt algotu darbu (l.l.108 sēj.1).

No /Persona A/ vaļsirdīgās atzīšanās, kuru viņš uzrakstījis 2020.gada 19.februārī izriet, ka /Persona A/ grib atzīties, ka 2019.gada augusta sākumā, precīzu datumu neatceras, agri no rīta /Iela Z/ ielā netālu no /Iela X/ iepazinās ar sievieti, pavadīja viņu līdz ieejai kāpņu telpā /Iela X/. Sievietei sagribējās uz tualeti, tādēļ sieviete iegriezās turpat pagalmā. Laikā, kad sieviete devās uz pagalmu, sievietei izkrita maks. Viņš pacēla maku un devās prom. Makā bija bankas karte, kaut kādi dokumenti, dažāda sīknauda. Viņš paņēma tikai bankas karti, jo pie tās bija pin kods, un izņēma naudu- aptuveni 500 eiro, precīzi kādu summu izņēma, neatceras. Pēc tam maku un karti viņš izmeta. Izdarīto nožēlo. Viņš ir gatavs atlīdzināt nodarīto zaudējumu (1.sēj l.l.36, tulkojums l.l.37).

Tiesa, pārbaudījusi pierādījumus tiesas sēdē, secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā /Persona A/ vaina noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā ir pierādīta, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā un pierādījumu izvērtēšanas to kopumā un savstarpējā saistībā.

Neskatoties uz to, ka /Persona A/ savu vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā atzina pilnībā, viņa vaina celtajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā ar sekojošiem pierādījumiem:

Cietusī /Persona B/ tiesas sēdē sniedza liecības par to, ka 2019.gada 2.augustā viņa devās atpūsties uz klubu. Tajā vakarā viņa bija lietojusi alkoholu. Pēc kluba slēgšanas pie ieejas vai ceļā, precīzi neatceras, uz mājām pie viņas pienāca /Persona A/, kurš pavadīja viņu līdz mājām /Adrese D/. Atceras, ka pie mājas kāpņu telpas viņu /Persona A/ mēģināja aptaustīt. Pēc kā viņa devās uz savu dzīvesvietu, bet kur devās /Persona A/ viņa nezina. Ierodoties mājās viņa konstatēja, ka viņai no somas ir pazudis naudas maks un viņa saņēma mobilajā lietotnē īsziņu, ka viņai no konta ir noņemta nauda. Uzturēja materiālā kaitējuma kompensāciju 540,40 euro apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu tiesas sēdē tika nolasītas cietušās /Persona B/ 2019.gada 8.augustā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, kuras cietusī uzturēja par to, ka 2019.gada 2.augustā ap plkst.22:00 viņa kopā ar draudzenēm aizgāja uz klubu "/Klubs A/", kur pavadīja laiku līdz 2019.gada 3.augusta plkst.4:00. Norādītajā laika periodā, precīzi cikos un uz cik ilgu laiku pateikt nevar, viņa bez uzraudzības atstāja savu somu kamēr dejoja. Somu atstāja uz dīvāna pie galdiņa, kur sēdēja ar draudzenēm. Neko aizdomīgu ne viņa, ne draudzenes neredzēja. 2019.gada 3.augustā ap plkst.5:00 viņa aizbrauca uz mājām /Adrese C/. Tajā pašā laikā viņai atnāca īsziņa uz telefonu, ka no viņas bankas konta /Organizācija C/ noņemta naudas summa 500,00 euro. Viņa pārmeklēja somu un saprata, ka viņai tika nozagts naudas maks, kurā bija – /Organizācija C/ norēķinu karte, personas apliecība, autovadītāja tiesības. Viņa piezvanīja uz banku un nobloķēja savu karti, un uzzināja, ka 2019.gada 3.augustā plkst.01:48 kāds /Organizācija E/ bankomātā /Adrese B/, apskatījies viņas konta bilanci, kas maksāja 0,40 euro. Pēc kā tajā pašā bankomātā un datumā no viņas konta tika noņemta naudas summa 500,00 euro. Sakarā ar minēto viņai nodarīts mantisks kaitējums 500,00 euro apmērā. Par minēto summu vēlas pieteikt mantiskā kaitējuma kompensāciju. Maka vērtība un dokumentu atjaunošanas vērtība viņai nav būtiska. Vēlas piebilst, ka pin-kods no kartes bija makā uz lapiņas. Izlasīja, no viņas vārdiem pierakstīts pareizi (1.sēj. l.l.1-4).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu tiesas sēdē tika nolasītas cietušās /Persona B/ pirmstiesas kriminālprocesā 2019.gada 9.augustā sniegtās papildus liecības, par to, ka cietusī iesniedz pievienošanai krimināllietas materiāliem viņas /Organizācija D/ bankas konta /IBAN B/ izdruku uz vienas lapas, kā arī vēlas papildināt, ka viņas nozagtās /Organizācija D/ bankas kartes numurs ir /IBAN C/ (l.l.10-11,sēj.1).

No cietušās /Persona B/ 2019.gada 5.augusta iesnieguma Valsts policijai, izriet, ka cietusī iesniegumā sniegusi analoģisku informāciju par viņas maka zādzības un kartes izmantošanas apstākļiem kā savās pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās (l.l.7,1.sēj.).

No 2019.gada 5.augusta /Organizācija C/ konta bilances izdrukas redzams, ka no /Organizācija C/ konta Nr./IBAN B/ 2019.gada 3.augustā plkst.01:49 ir notikusi naudas izsniegšana 500 euro apmērā no /Organizācija A/

(1.sēj. l.l.9).

No 2020.gada 18.februāra VP RRP Rīgas Latgales iecirkņa KrPN vecākās inspektores /Persona E/ ziņojuma izriet, ka veicot izmeklēšanas darbības kriminālprocesa Nr.11088122219 ietvaros, viņa sazinājās ar cietušo /Persona B/, un sarunas laikā noskaidroja, ka nozagtajam makam nav vērtības, /Organizācija C/ norēķinu kartes vērtība ir 4,- EUR. Personas apliecības (ID kartes) vērtība ir 14,- EUR un autovadītāja apliecības vērtība ir 22,- EUR. Ņemot vērā minēto cietusī /Persona B/ precizēja un pieteica kaitējuma kompensāciju 540,40 EUR apmērā, kā arī lūdza vainīgo personu saukt pie likumā paredzētās atbildības (l.l.34, sēj.1).

No ziņām par faktiem, kas fiksētas /Organizācija B/ atbildē ar pielikumā pievienotiem videonovērošanas attēliem no bankomāta no kuriem izriet, ka saskaņā ar 2019.gada 13.augusta pieprasījumu Nr.20/10/8-412728 par ziņu sniegšanu kriminālprocesā Nr.11088122219, /Organizācija A/, informējusi ka pievieno videonovērošanas attēlu no bankomāta /Bankomāts V/. Norādīts, ka kredītiestādes rīcībā ir videonovērošanas attēli par darījumu ar karti Nr./Kartes Nr.B/ 03.08.2019. plkst. 04:48:34 (l.l. 15-32. sēj.1).

Apsūdzētā /Persona A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 193.panta otrās daļas tiesa atzīst par pareizu.

Lai gan cietušās liecībās saskatāmas nelielas atšķirības no apsūdzētā liecinātā par cietušās naudas maka nonākšanas apstākļiem pie apsūdzētā, tiesai nav šaubu, ka noziedzīgos nodarījumus apsūdzētais /Persona A/ izdarījis tieši apsūdzībā norādītajos apstākļos, tas apstiprinās ar paša apsūdzētā liecībām un pārējiem pierādījumiem lietā. Turklāt tiesa ņem vērā apstākli, ko apstiprināja tiesas sēdē arī pati cietusī, ka laikā, kad viņa satika apsūdzēto /Persona A/ viņa bijusi alkohola reibuma stāvoklī. Tādejādi tiesa secina, ka cietusī nevarēja precīzi atcerēties niansēti notikušā apstākļus.

Tiesa uzskatu, ka apsūdzētā /Persona A/ vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un 193.panta otrajā daļā, ir pilnībā pierādīta ar visiem norādītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, vērtējot to attiecināmību, pieļaujamību, ticamību un pietiekamību un tiesai nav šaubas, ka /Persona A/ ir izdarījis viņam inkriminētos noziegumus apsūdzībā, un par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimimāllikuma 180.panta pirmās daļas – izdarīto zādzību nelielā apmērā un 193.panta otrās daļas – nelikumīgu sveša maksāšanas līdzekļa izmantošanu /Persona A/ ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētā /Persona A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, apsūdzētā /Persona A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, ir klasificējams kā smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētā /Persona A/ personu raksturojošos datus noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis, ar vidējo tehnisko izglītību, neprecējies, apgādībā viens bērns, pirms apcietinājuma strādājis autoservisā, paziņotā dzīvesvieta – /Adrese A/, agrāk vairākkārtīgi tiesāts (l.l. 166—179,sēj.2). Pēdējās reizes - Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 4.oktobra lēmumu, /Persona A/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 30.jūnija sprieduma krimināllietā Nr.11094116019 un Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 7.oktobra sprieduma krimināllietā Nr.11087141319 galīgais sodu noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā, apcietinājumā pavadītais laiku un izciestais sods no /Datums M/ plkst.15.15 līdz /Datums L/ plkst.11.50, kas atbilst divām brīvības atņemšanas dienām, no 2019.gada 22.novembra plkst.16.56 līdz 2019.gada 24.novembrim plkst.11.15, no 2022.gada 3.augusta līdz 2023.gada 4.oktobrim. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2023.gada 17.oktobrī (l.l. 180-182, sēj.2). Kā arī no Tiesu Informatīvās sistēmas redzams, ka ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 28.septembra spriedumu /Persona A/ notiesāts pēc Krimināllikuma Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas, 180.panta pirmās daļas, 193.panta otrās daļas, 15.panta ceturtās daļas un 193.panta otrās daļas (spriedums nav stājies likumīgā spēkā).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētā /Persona A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš ir pilnībā atzinis savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētā /Persona A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (skat. A.Judins. Krimināls nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).

Nosakot sodu apsūdzētajam /Persona A/ tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai. Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008.gada apkopojumā par sodu piemērošanas praksi norādīts, ka, lai atjaunotu taisnīgumu, krimināls odam jāatbilst izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ar to radītajam apdraudējumam un nodarītajam kaitējumam. Pirms izlemt par piemērojamā krimināls oda veidu un mēru, jāizvērtē visi apstākļi un fakti, kas attiecas uz konkrēto noziedzīgo nodarījumu, likumpārkāpēju, cietušo un sabiedrību. Piemērotais sods nedrīkst būt nesamērīgi bargs vai viegls; iespēju robežās ar sodu jācenšas atjaunot tādu tiesisko stāvokli, kāds pastāvēja pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas.

Tiesa uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai sods apsūdzētajam /Persona A/ ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, ko paredz arī viņam inkriminētā panta sankcija, bet par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā. Nosakot sodu reālas brīvības atņemšanas veidā tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir bijis vairākkārt tiesāts un nekādus secinājumus nav izdarījis, kas liecina, ka apsūdzētais nevar atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa uzskata, ka nav pamata piemērot Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 193.panta otrās daļas sankcijā paredzētos alternatīvos sodus (sabiedriskais darbs un naudas sods), jo brīvības atņemšanai alternatīvie soda veidi nesasniegtu soda mērķi un neaizsargātu sabiedrības drošību no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, par ko liecina apsūdzētā personība.

Vienlaicīgi tiesa izvērtē apsūdzētā /Persona A/ attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, to, ka viņš ir atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto, un uzskata, ka nav nepieciešama apsūdzētajam ilgstoša izolācija no sabiedrības un sods par izdarīto Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā uz 3 (trīs)mēnešiem, bet par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas soda noteikšana ir samērīga un atbilst soda mērķim un pievienojas juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim, ”...ja sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav samērīgs un adekvāts izdarītajam, tas gan vainīgajam, gan citām personām var radīt pārliecību, ka valsts reakcija uz likuma pārkāpšanu ir saudzējoša un sekas, kas iestājas par to, ir nesalīdzināmas“ (skat. V.Liholaja “Par sodu taisnīgumu un samērīgumu”, Jurista vārds, 11.februāris 2014./Nr.6(808)).

Tiesa uzskata, ka papildsods – mantas konfiskācija, kas Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijā nav paredzēts kā obligāts, apsūdzētajam nav piemērojams, jo arests apsūdzētā mantai nav uzlikts, kā arī apstākļi, kas liecinātu par nepieciešamību attiecībā pret apsūdzēto /Persona A/ piemērot mantas konfiskāciju, tiesas izmeklēšanas laikā netika konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Panta trešā daļa noteic, ka, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Nosakot apsūdzētajam /Persona A/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, tiesa ņem vērā 2008.gada 01.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" norādīto, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos. Ievērojot to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus noziedzīgus nodarījumus (mazāk smagu noziegumu un smagu noziegumu), tiesa uzskata, ka, nosakot sodu apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, soda mērķa sasniegšanai efektīvākais līdzeklis būs piemērot sodu daļēju saskaitīšanu.

Tiesas ieskatā šāds sodu saskaitīšanas princips atbilst apsūdzētās personībai, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumam, ir adekvāts un taisnīgs.

Galīgo sodu pēc spriedumu kopības apsūdzētajam būs iespējams noteikt Kriminālprocesa likuma 649.pantā noteiktajā kārtībā.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Lietā par cietušo atzīta /Persona B/, kura pieteica kaitējuma kompensāciju par materiāliem zaudējumiem 540,40 EUR apmērā. Zaudējumi ir nodarīti apsūdzētā /Persona A/ noziedzīgo darbību rezultātā, kas pierādīts ar krimināllietas materiāliem kopumā un savstarpējā sakarībā, un kā izriet no cietušās paskaidrojumiem materiālais kaitējums nav atlīdzināts. Apsūdzētais pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina pilnībā un apņēmās cietušajai atlīdzināt.

Tiesa atzīst, ka cietušās /Persona B/ pieteiktās materiālās kaitējuma kompensācijas apmērs ir pamatots, apmierināms un piedzenams no apsūdzētā.

Ņemot vērā, ka /Persona A/ atrodas brīvības atņemšanas iestādē, kur izcieš sodu saistībā ar citiem kriminālprocesiem, šajā lietā piemērotais drošības līdzekli – nodošanas policijas uzraudzībā ir atceļams.

Tiesa konstatē lietā procesuālo izdevumu esamību 635,00 EUR (apmērā ko veido samaksa par aizstāvju darbu pirmstiesas izmeklēšanas laikā un tiesas sēdē. Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu, no apsūdzētā /Persona A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 595,00 EUR apmērā, ko veido samaksa par aizstāvju darbu kriminālprocesā. Procesuālo izdevumu par advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā labprātīgas samaksas termiņš nosakāms 30 dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas. Procesuālie izdevumi 40,00 euro apmērā par aizstāvja darbu tiesas sēdē, kuras nenotika no lietas dalībniekiem neatkarīgu iemeslu dēļ, no apsūdzētā nav piedzenami.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520.,527.-530.pantu, tiesa

nosprieda:

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, **galīgo sodu /Persona A/noteikt brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem.**

/Persona A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošanas policijas uzraudzībā – atcelt.

Piedzīt no /Persona A/ /Persona B/ labā materiālā kaitējuma kompensāciju 540,40 EUR (pieci simti četrdesmit četri*euro* un 40 centu) apmērā.

Atbrīvot /Persona A/ no procesuālos izdevumu 40,00 EUR (četrdesmit*euro* 00 centi) samaksas par aizstāvja darbu tiesas sēdē.

Piedzīt no /Persona A/valsts ienākumos procesuālos izdevumus 595,00 EUR (pieci simti deviņdesmit pieci *euro*) apmērā par aizstāvju darbu pirmstiesas procesā un tiesas sēdēs.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu /Persona A/procesuālie izdevumi 595,00 EUR (pieci simti deviņdesmit pieci *euro*) apmērā labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā – saņēmējs: NMR90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300, kvīti par samaksu nekavējoties nosūtot vai iesniedzot Rīgas pilsētas tiesai.

Lietiskos pierādījumus – DVD matricu ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā - atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams. Procesa dalībnieki 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2024.gada 19.februārī.

Tiesnese D.Ķeire